Beschikking van de Commissie betreffende de op grond van artikel 226 van het Verdrag aan de Italiaanse Republiek verleende machtiging om de uit de volledige tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag voortvloeiende beschermende invoerrechten te handhaven voor platen, bladen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers (post 79.03 van het Italiaanse douanetarief) (1)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag en met name op artikel 226;

Gezien het besluit van 12 mei 1960 van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap, in het kader van de Raad bijeen, over de versnelling van het tempo van verwezenlijking der doelstellingen van het Verdrag;

Gezien de beschikking van de Commissie van 27 juli 1961, waarbij de Italiaanse Republiek is gemachtigd vrijwaringsmaatregelen te nemen ten behoeve van de binnenlandse lood- en zinkproduktie;

Gezien de brief van 21 januari 1961, waarbij de Italiaanse Regering op grond van artikel 226 van het Verdrag aan de Commissie machtiging heeft gevraagd om de in bovenbedoeld besluit van 12 mei 1960 vastgestelde douanebepalingen niet toe te passen voor platen, bladen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers (post 79.03 van het Italiaanse douanetarief);

Overwegende dat het verschil tussen de Italiaanse prijs van zink en de wereldprijs ongeveer 35 lire per kilo bedraagt en dat dit verschil voor de Italiaanse producent van platen, bladen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers, gezien het gehalte aan zink, tot uiting komt in een extra last van 35 lire per kilo daaruit verkregen produkt;

Overwegende dat de prijs van zink 75 % uitmaakt van de totale kostprijs van platen, bladen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers, en dat de geringe marge der toegevoegde waarde voor de Italiaanse producent geen compensatie vormt voor of een aanzienlijke vermindering van het nadeel dat voor hem voortvloeit uit de noodzaak, zich van Italiaanse zink te voorzien;

Overwegende dat de prijs van Italiaanse platen, bladen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers, 250 lire per kilo bedraagt, terwijl de prijs van de ingevoerde produkten omstreeks 210 lire per kilo beloopt;

Overwegende dat de Italiaanse Republiek per 1 januari 1957 op sommige der desbetreffende vervaardigde produkten een specifiek recht hief van 34 lire per kilo en op andere een recht van 15 % en dat de overeenkomstig de artikelen 14 en 23 van het Verdrag en artikel 1 van het versnellingsbesluit van 12 mei 1960 toe te passen wijzigingen in de invoerrechten de totale douanebescherming, d.i. met inbegrip van een administratief recht van 0,5 % en een heffing van 2 % over de waarde van het ingeklaarde produkt, zouden verminderen tot 26 lire per kilo respectievelijk 24,4 lire per kilo ten opzichte van de Lid-Staten en tot 34,5 lire per kilo respectievelijk 31,1 lire per kilo ten opzichte van derde landen;

Overwegende dat de aldus verlaagde beschermende invoerrechten minder zouden zijn dan het verschil tussen de prijs van Italiaanse bladen, platen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers, en de prijs van de overeenkomstige ingevoerde produkten;

Overwegende dat, om die redenen, de toepassing van verlagingen van invoerrechten te zamen met de ingevolge het Verdrag verplichte verlagingen tot gevolg zou hebben dat de afzet van de Italiaanse produktie van bladen, platen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers, in gevaar komt en tevens dat de valorisatie der produktie van zink, waarvan 8 % van de binnenlandse consumptie wordt opgenomen door de desbetreffende verwerkende industrie, wordt beperkt;

Overwegende dat de gunstige gevolgen van de door de Italiaanse Regering in studie genomen programma's voor geleidelijke economische sanering van de zinkproduktie uiteraard tot uiting zullen komen in de hier bedoelde sector, welke zich aldus zal kunnen aanpassen aan de economie van de gemeenschappelijke markt;

(1) Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De Italiaanse Republiek wordt gemachtigd om voor platen, bladen en strippen, van zink, ongeacht de dikte, zinkpoeder en zinkschilfers (post 79.03 van het Italiaanse douanetarief), de beschermende invoerrechten voortvloeiende uit de volledige tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag, te handhaven.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Brussel, 28 februari 1962.

Voor de Commissie
De Voorzitter
W. HALLSTEIN

Beschikking van de Commissie betreffende de op grond van artikel 226 van het Verdrag aan de Italiaanse Republiek verleende machtiging om de uit de volledige tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag voortvloeiende beschermende invoerrechten te handhaven voor loodoxyden (post 28.27 van het Italiaanse douanetarief) (1)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag en met name op artikel 226;

Gezien het besluit van 12 mei 1960 van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap, in het kader van de Raad bijeen, over de versnelling van het tempo van verwezenlijking der doelstellingen van het Verdrag;

Gezien de beschikking van de Commissie van 27 juli 1961, waarbij de Italiaanse Republiek is gemachtigd vrijwaringsmaatregelen te nemen ten behoeve van de binnenlandse lood- en zinkproduktie;

Gezien de brief van 21 januari 1961, waarbij de Italiaanse Regering op grond van artikel 226 van het Verdrag aan de Commissie machtiging heeft gevraagd om de in bovenbedoeld besluit van 12 mei 1960 vastgestelde douanebepalingen niet toe te passen voor loodoxyden (post 28.27 van het Italiaanse douanetarief);

Overwegende dat het verschil tussen de Italiaanse prijs van lood en de wereldprijs ongeveer 50 lire per kilo bedraagt en dat dit verschil voor de Italiaanse producent van loodoxyde, gezien het gehalte aan lood, tot uiting komt in een extra last van 47 lire per kilo daaruit verkregen produkt;

Overwegende dat de prijs van lood 80 tot 85 % uitmaakt van de totale kostprijs van loodoxyde en dat de geringe marge der toegevoegde waarde voor de Italiaanse producent geen compensatie vormt voor of een aanzienlijke vermindering van het nadeel dat voor hem voortvloeit uit de noodzaak, zich van Italiaans lood te voorzien;

Overwegende dat de prijs van Italiaans loodoxyde ongeveer 200 lire per kilo bedraagt, terwijl de prijs van de ingevoerde produkten omstreeks 165 lire per kilo beloopt;

Overwegende dat de Italiaanse Republiek per 1 januari 1957 op ingevoerde loodoxyden een invoerrecht hief van 21 %, en dat de overeenkomstig de artikelen 14 en 23 van het Verdrag en artikel 1 van het versnellingsbesluit van 12 mei 1960 toe te passen wijzigingen in de invoerrechten de douanebescherming zouden verminderen tot een recht van 12,6 % ten opzichte van de andere Lid-Staten en van 17,8 % ten opzichte van derde landen;

Overwegende dat de aldus verlaagde beschermende invoerrechten zouden worden vermeerderd met een administratief recht van 0,5 % en een heffing van 2,5 % over de waarde van het ingeklaarde produkt en dat deze totale bescherming minder zou bedragen dan het verschil tussen de prijs van de Italiaanse loodoxyden en de prijs van het overeenkomstige ingevoerde produkt;

Overwegende dat, om die redenen, de toepassing van verlagingen van invoerrechten te zamen met de ingevolge het Verdrag verplichte verlagingen tot gevolg zou hebben dat de afzet van de Italiaanse produktie van loodoxyden in gevaar komt en tevens dat de valorisatie der produktie van lood, waarvan 10 % van de binnenlandse consumptie wordt opgenomen door de desbetreffende verwerkende industrie, wordt beperkt;

(1) Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek.